

σεως τὸ εἶδος, ἀλλότριον πάντη, καὶ αἰθερ, καὶ ἀνομοίω-
τατον (1), ἄλλω δέτω, εἰ μηδέντι εἴη τὸ καλῶν, προσανα-
πλέον, ἔπερ ἄν, εἰτύχοι, ἢ κατὰ τὴν συγγραφῶν λέξις ἀκρι-
βῆ παρέχοντο σιωπεῖν τιῶ ἐμφέρεσαν.

§. τλα. Καὶ τὰ βτελῶς δὲ, καὶ ἀπαυδῶτως συγγεγραμ-
μένα, καὶ ψευδῶντων καὶ ἀτόπων ὄντα ἀνάπλευα, καὶ ἄλ-
λων ἐν Κωδίκῳ ἐχ ἔτω προσφάτοις ἐμφέρεται, τῶν ἀδοξο-
τάτων τινῶ καὶ γνωριμωτάτων ἐπὶ σοφία προσανατιθέμενα,
ἦτοι ὅλων καὶ ταῦτα εἰς Κνωσσαργες ἀπορρίπτεον, ὡς τῶ παν-
τὶ νόθα καὶ σκότια, ἢ γὰρ τὰ πλεῖστα παρακεχαράχθη ὑπο-
ληπτόν, εἰ μάλιστα τοῖς λόγῳ ἀξίοις, συμμεμιγμένα ἀκόσμως
ἀνορῶτο τὰ βτελῆ, καὶ φαῦλα, καὶ ἀτοπα (2).

§. τλβ. Καὶ ἐν οὗ δὲ τάναντία ἐκ προθέσεως, αὐτὸς ὅτω
προσαναγράφεται, δογματίζων ἐν ἄλλοις φαίνεται, καὶ ταῦ-
τα ἦτοι νοθείας (3), ἢ παρεγγραφῆς βδωύως καυτοποβλη-
τέον. Πλὴν εἰ μὴ ἀποσκυβαλίσει ἔπειτα μεταβελδωάμενον,
τὰ προσκοθέντα αὐτῶ, δῆλον ποδὲν ἡμῖν εἴη, καὶ δωτέρας
φροντίσι τὰ προημαρτημένα, ἐπιδορῶσασθα, ὅ τισὶν ἐγνε-
το (4). Καὶ εἰμὴ γυμνάζων ἐκατέρωθεν τὸν λόγον, ἢ σκεπτι-
κώτερον ὑποδοιάζων καὶ ἀμφογνώμων, ἢ τῶς καὶ περιττα
μὴ πάνυ πολλῶς λόγῳ ἀξία διὰ λήθῃ παραλοιδάνων, εἰς τὸ
ἀντιδοξεῖν παρελύετα. Συμβαίνειν γάρ τι καὶ τοῖστων ἀίοτε
φιλεῖ, καὶ μάλιστα τοῖς πολλὰ συγγράφωσιν. Ἀλλὰ καὶ πε-
ρὶ τέτων ἀλλῃς.

ΚΕΦΑ.

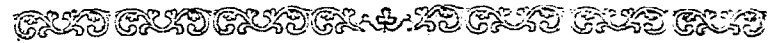
(1) ἢ τὰ τοῖνυ Διδικὰ, ἐκρίθη-
σαν ἴδια Διονυσία καὶ αὐτὰ, διὰ τὴν
ἢ τῶ χαρακτηριστικῶν ὁμοιότητα. τὰ δὲ
ἢ Βασσαρικὰ διὰ τὴν τραχύτητα ἐκ
ἢ ἀξία τὰτε κριθέντα, εἰς τὸν Σάμιον
ἢ ἀννήχθησαν Διονύσιον. τὰ δὲ Ὀργι-
ἢ Δικὰ εἰς ἄλλων τινῶ Φιλαδέλφω Διο-
ἢ νύσιον. Βδωάδ. εἰς Διονύσιον τὸν Περσηγ.

(2) Οἷον τὸ περὶ ὑποτυπώσεων, εἰ
τῶ ὄντι τῶ Ἀλεξανδρῶς Κλήμεντος
ἦν, ἢ φώτιος ὑποδισάξω; (Κωδ. ρθ'.)
ἢ τῶν γὰρ ἐν ἐκείνῳ τῶ βιβλίῳ ἔντισι
ἢ μὲν ὀρθῶς δοκεῖ λέγειν, ἔντισι δὲ παν-
ἢ τελῶς εἰς ἀτεβῆς καὶ μυθώδεις λόγῳς ἐκ-
ἢ φέρεται ... καὶ ἄλλα δὲ μυρία βλασφη-

ἢ μὰ καὶ Φλουαῖ, ἔτε αὐτὸς, ἔτε τις ἔτα-
ἢ ρος τὸ αὐτὰ πρόσωπον ὑποκριτάς.

(3) Τῶ Κανόνι τῶδε ἐπόμενος ὁ
Γαλην. (ὑπομν. Α'. εἰς τὸ περὶ φύσ.
ἢ ἄνδρ.) ἢ τὸν μὲν πρῶτον λόγον τῶ
ἢ Ἰσποκράτες ἄνω γινώσκω, ἔτε δὲ
ἢ παντοίως ἐχόμενον τῆς Ἰσποκράτες
ἢ τέχνης. Τὸν δὲ περὶ τῆς τῶν Φλε-
ἢ βῶν ἀνατομῆς, ἐναργῶς παρεγκάμε-
ἢ νον ἔχα μοχθηρὸν ὄλον. ἔτε γὰρ
ἢ τοῖς φασκομένοις ὁμολογεῖ, καὶ τοῖς
ἢ ἐν τῶ δευτέρῳ τῶν Ἐπιδημιῶν ἀρημα-
ἢ νοις μάχετα.

(4) Ὡς Αὐγυστίνῳ συγγράφωσιν τὰ
περὶ τῶν Ἐπινορῶσεων.

ΚΕΦ. ΕΚΤΟΝ.

Ὅπως τὸ Πιθανὸν παραδεκτέον, ἐν τοῖς ὑπὸ τῶν
ἄλλων, ἢ διὰ λόγῳ μαρτυρῶσιν, ἢ ἐν
συγγράμμασιν ἰσορῶσιν.

§. τλγ.

Διὰ τῆς Ἰσορῆκῆς λεγομένης Κριτικῆς (§. τζ'), ἐν τῆς
μεθοδικῶς τὰ τῶν Ἰσορῆκῶν τεχνολογῶσιν, τῶ παντὶ
διαφέρεν εὐδῆλον (§. τγ'), ἐδὲν ἄλλο, ἢ ὅσιν εἰς πα-
ραδοχῶν ἀξίόπισι εἰσὶν ἀπὸ σώματος, ἢ διὰ συγγραφῆς
ὑπότινων κατατιθέμενα μαρτυρία, κείνεν ἐπαγγελομεθα,
τιῶ, ἢ περ ὑφορεῖσθα δίκαιον, ἀπάτῃ ἐμφέρονω τε καὶ
προσεκτικῶς παραφυλαττόμενοι (1). Τὸ γὰρ εὐπίστον εὐαπά-
τητον· ψυχήτε ἢ παντὶ τῶ λεγομένῳ βῶσα πιστεύωσα, εὐχε-
ρῆ εἰς ἑαυτῶ παρασκωδάζει τῶ ψῦδει τιῶ ἔσσοδον. Τῶν γὰρ
ἀφηγεμῶν, πολλοὶ μὲν εἰσὶν οἱ ἐδελωψῶδῶντες ἐπιτήδες.
Πολλοὶ δὲ καὶ ἐξ ὧν ἦκωσαν εἰς ἀπάτῃ αὐτοὶ παρασυρέτες,
πρὸς τιῶ τῶν αὐτῶν πίσῃ καὶ ἄλλῃς σιωπεῖν εἰάσασιν. Ὅ
γὰρ περὶ τῶν προχείρων διαψῶδομένων ἐρεται, ὡς τέτο ἄν
ἐκ τῶ ψῦδεσθα ὄναντο, τὸ καὶ ἐφ' οἷς ἀληθῶσιν ἀπίσει-
σθα, μικρὸν ἄλλωστις μεταλαιβῶν εἶποι, ὡς ἡμῶς βδωύως
τὸ πλήθος τῶν ψῦδομένων, ὑπόπιστες καὶ πρὸς τῶς μὴ τέτο
εἰωθότας ἀποφαίνειν προσῆκον. Ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸ πρὸς τῶ
μετρίῳ ὑπόπιστον τῆς γνώμης καὶ ἀτεγκτον, ἐδὲν ἦτιον ἀλλῶ-
χόσθον, εἰμῆτι καὶ μᾶλλον, τῶ βῶχερῆς εἰς πίσῃ, γάσιν ἄν
ἐπιζήμιον (2). Διὰ καὶ ὄροις τισὶ κένταῦσθα ἐμμένειν δεόν,
V 2
αἷς

(1) ἢ μὲν πάντα τὰ Ἰσορῶμενα
ἢ ἀληθῆ τινὰ Κριτῆν ἔχε, καλῶς ἄν
ἢ ἦν παραδέχασθα τὴν Ἰσορίαν. ἐπεὶ
ἢ δὲ ἐχ ἔτος ἔχε, δὲ κριτήριοντι εὐρεῖ-
ἢ σθα τῆς Ἰσορίας, φ διακρινόμεν τὴν
ἢ ἀληθῆσαν ἀπὸ τῶν ψευδῶν. Γαλην.
πρὸς Θρασύβ. περὶ Ἄρις. Δίρ.

(2) Οὐ γὰρ εἶντε ἀφ' ἑαυτῶν, ἀ-

πάντων ἐκπορίζεσθα τὴν γνώσιν, ὡς
κρίζωμεν. Ἀλλ' εἰ μὴ καὶ τοῖς παρα-
τῶν ἄλλων λεγομένοις πιστεύωσιν, τῶν
πλάστων ἦν ἐπάραγκες ἡμῶς εἰρεσθα,
μηδὲν μὲν ὄφελος ἐξ αὐτῶν ἀρνημένας,
ἀθῆλον δὲ τινὰ βίον, καὶ βραχυτελεῖ
ἐπὶ γῆς διαζώστας. βῶδιον δὲ παντὶ ἐν-
νοῆσθα κατ' ἑαυτὸν, οἷσι περὶ ἄν ἄνωσιν
ἐκῆσα